

Jehovini svjedoci razotkriveni

Porijeklo i razvoj Jehovinih svjedoka

Piramida – grobnica Čarlsa Rasela na masonskom groblju u Pitsburgu

Društvo Jehovinih svjedoka osnovao je **Čarls Tejz Rasel** (1852-1916). U svojoj 20. godini počeo je da sumnja u učenja svoje (Prezbiterijanske) crkve i počeo da traga od zajednice do zajednice ne bi li našao one koji bi prihvatili njegovo mišljenje. Kako u tome nije uspio, okupio je grupu mladih i osnovao novu religiju. Godine 1873. Rasel je došao do zaključka da će Hristos nevidljivo doći 1874. Kada je pomenuta godina prošla a ništa se nije desilo, Rasel je Hristov dolazak pomjerio na 1914. kada je po njegovom mišljenju trebalo da bude uništenje grešnika i početak Božjeg carstva na zemlji.

Čarls Rasel je bio mason 33 stepena, kao i Džozef Smit, osnivač Mormonske crkve. Krvna linija ove porodice je okultna i može se pratiti u raznim organizacijama kao što su iluminati, masoni, fabijanci, jezuiti i drugi „graditelji“ Novog svjetskog poretka.

Društvo je 1909. dobilo novo ime – Internacionalno društvo studenata Biblije, a glavna uprava preseljena je u Bruklin, Njujork. Rasel je objavio šest knjiga pod naslovom „Proučavanje Pisma.“ Tvrdio je da su njegove knjige vrednije od Svetog Pisma: „Ove knjige su u stvari izlaganje Svetog Pisma. Ovo nije samo biblijski komentar, već sama Biblija. Ljudi ne mogu da shvate Božji plan kad proučavaju Bibliju u svojoj vlastitoj svjetlosti. Mi smo ustanovili da ako neko dvije godine proučava ove knjige mora biti obraćen, isto tako, ako ih prestane proučavati za dvije godine pašće u potpunu tamu.“ (*La Tour de Garde du 15. septembar 1910*).

Rasel je ipak umro u vozu 1916. a njegova maštanja nijesu se ispunila. Raj na zemlji nije počeo ni 1874. niti 1914. godine.

Zapazite masonski krst u lijevom gornjem uglu „Glasnika Hristove prisutnosti“ Kule stražare

Masonska dvorana za sastanke (obratite pažnju na krst)

Posle njegove smrti u organizaciji je nastalo rasulo, i društvo se podijelilo na oko 20 grupa.

Za novog predsjednika izabran je **Džozef Frenklin Raderford** (1916-1942) koji je sa velikom sumnjom prihvatio Raselovo učenje da bi ga 1924. potpuno odbacio. On je Raselove knjige zamijenio svojim, a promašaj iz 1914. je objašnjavao kao početak rata na Nebu posle koga je zbačen Sotona na zemlju a Hristos počeo da vlada na Nebu od 1918.

*Kuća prinčeva u San Dijegu
(neki je zovu „Spomenik lažnom proroku“)*

Godine 1920. Raderford je izdao knjigu pod naslovom „*Milion osoba sada rođenih neće nikad umrijeti,*” u kojoj piše da će patrijarsi iz Starog zavjeta vaskrsnuti 1925. i preuzeti upravu nad novim svijetom. On je sagradio zamak u San Dijegu, Kalifornija, sa planom da se u njemu nastane vaskrsli patrijarsi. Međutim, kako se pomenute godine ništa nije dogodilo, kuća je ostala

na korištenje predsjedniku i njegovim najbližim saradnicima „sve dotle dok ne bude predata prinčevima povraćene zemlje“ (*Rutherford, Salut, p. 272, 1932*).

Godine 1931. Raderford je predložio da se društvo nazove Jehovinim svjedocima tvrdeći da mu je to ime dao sam Bog.

Raderford je umro 1942. u Bet Šerimu (Kući prinčeva, koja je prodana 1948.) ne dočekavši da se sretne sa Avramom, Jakovom, Davidom i drugim starozavjetnim patrijarsima. Ovo vjerovanje se ipak zadržalo među Jehovinim svjedocima sve do 1950. godine.

Na Raderfordovo mjesto izabran je **Nejten Homer Nor** (1942-1977) koji je odbacio sve Raderfordove knjige i izdao nove, samo ovoga puta bez imena pisca.

Sledeći predsjednik od 1977-1990. godine bio je **Frederik Vilijem Franc**, a zatim **Milton Džordž Henšel** do 2003. godine.

Aktuelni predsjednik je **Don Alden Adams**.

Doktrinarna pitanja

a) Ime Jehovinih svjedoka

YHWH je jedno od Božjih imena u starim biblijskim tekstovima, ali niko, čak ni Jevreji, ne zna kako se ono tačno izgovara. Riječ ELOHIM je upotrijebljena 2500 puta u Bibliji i označava Božanstvo u množini: „U početku stvori ELOHIM nebo i zemlju” (*1 Mojsijeva 1:1*). Kad se Bog javio Avramu, On kaže: Ja sam EL-ŠADAJ” što znači Bog Silni (*1 Mojsijeva 17:1*). Jevreji iz poštovanja (treća Zapovijest iz Dekaloga) nikad ne izgovaraju riječ YHWH, već umjesto nje izgovaraju riječ ADONAI, koja ima potpuno isto značenje. Kad se Gospod javio Mojsiju kod ovaca, da bi ga poslao u Egipat da izvede izraelski narod iz ropstva, Mojsije Ga pita: „Kako Ti je ime?” Bog ne odgovara: „Ja sam YHWH” već: „Ja sam onaj što JEST...” (*2 Mojsijeva 3:14*).

Kad je Isus došao na zemlju da upozna ljude sa Bogom i da ih vrati iz idolopoklonstva pravoj vjeri, On se nije obraćao Bogu sa YHWH, već ga je nazivao Ocem, a tako je učio i svoje sledbenike (*Matej 6:9*). U Novom zavjetu, koji je skoro cio napisan na grčkom jeziku, upotrebljavaju se dvije riječi, TEOS, što se prevodi kao Bog, i KIRIOS, što znači Gospod.

Sam Bog svoju djecu na zemlji naziva svojim narodom, a ne po svom imenu (*vidi 2 Mojsijeva 3:10; 3 Mojsijeva 26:12, 13; 5 Mojsijeva 14:2; 1 Petrova 2:9, 10*), ili Crkvom Božjom (*Kološanima 1:2; Djela 11:26; 1 Korinćanima 15:9; 1 Timotiju 3:15; Efescima 5:27; 2 Korinćanima 6:16*).

Isus je rekao da će u vrijeme Njegovog dolaska mnogi reći: „Gospode! Gospode! Nijesmo li u **ime tvoje prorokovali**, tvojim imenom đavole izgonili i tvojim imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: **nikad vas nijesam znao**, idite od mene koji **činite bezakonje**” (*Matej 7:21-*

23). Ove Hristove riječi pokazuju da nije toliko važno kojim se imenom zovemo, već *šta činimo*. „Jer koji se vladaju po Duhu Božjem, oni su sinovi Božji” (Rimljanima 8:14).

b) Problem transfuzije krvi

Jehovini svjedoci su vrlo revni po pitanju zabrane transfuzije krvi navodeći tekst iz 3 Mojsijeve 17:11-14 kao opravdanje za svoje vjerovanje: „Jer je duša tijela u krvi... Zato rekoh sinovima Izrailjevim: krvi ni jednoga tijela ne jedite, jer je duša svakoga tijela krv njegova.” Pored toga citiraju i tekst iz Djela 15:29 koji, između ostalog, naglašava potrebu uzdržavanja od krvi. Međutim, ovdje je riječ o uzimanju životinjske krvi za hranu a nikako o transfuziji ljudske krvi. Isto tako, presađivanje organa ili koštane srži nije isto što i pojesti te organe (jehovisti su ovo nazivali kanibalizmom). Nije li čudno da tako strogo drže jedno pravilo za upotrebu životinjske krvi (koje uz to pogrešno primjenjuju) a zanemaruju neke od Deset zapovijesti koje su na snazi za sva vremena? To samo govori o poremećaju bitnosti u njihovoj religiji. Oni će satima proučavati Sveto Pismo, ne da bi saznali Božju volju, već da bi odbranili svoja učenja ili ukazali na zablude svojih oponenta.

c) Hronologija Jehovinih svjedoka

Jehovini svjedoci uče da je svaki dan sedmice stvaranja trajao 7000 godina, što ukupno iznosi 42000 godina. Da bi bili precizniji, oni tvrde da su Adam i Eva stvoreni 4026. p.n.e. (*Revellez-vous, 8.IV 1969, p 14*). Tako, prema njihovom učenju, ljudima je određeno šest hiljada godina koje se završavaju 1975. godine armagedonskom bitkom, koja obilježava kraj ovog grešnog svijeta i početak hiljadugodišnjeg carstva na zemlji (*Assure vous... p 89*).

Polazna tačka hronologije Jehovinih svjedoka na kojoj se temelji sva njihova teologija je 607. godina prije Hrista kada je, prema njihovom učenju, Navuhodonosor razorio Jerusolim i odveo izraelski narod u ropstvo. Ova godina im je važna jer seže do 1914. Da bi pronašli neku potporu u Svetom Pismu, isčupali su jedan tekst iz knjige proroka Danila 4:16: „Sedam vremena neka pređu preko njega” i doslovnih sedam godina koje se isključivo odnose na cara Navuhodonosora pretvorili u proročko vrijeme od 2520 dana to jest godina. Međutim, samo Sveto Pismo daje tumačenje ovog proročanstva u istom poglavlju koje se ispunilo na caru Navuhodonosoru (vidi stihove 22-36).

Osim toga, arheološka otkrića pouzdano su potvrdila da je Danilovo ropstvo počelo 605. godine p.n.e. Zarobljavanje Joakima desilo se 597. p.n.e. a pad Jerusolima juna 586. godine (*Dr Horn, Otkriće između Nila i Eufrata, str. 111*).

Dakle, biblijske i istorijske činjenice ruše svu hronologiju i teologiju Kule stražare.

d) Suprotnosti u literaturi

Gdje i kako im to odgovara, Jehovini svjedoci tumače vrijeme kao proročko ili doslovno. Tako u knjizi *Assurez vous...* str. 92. piše da period od 42 mjeseca iz Otkrivenja 11:2, 3 iznosi 1260 godina, da bi u knjizi *Alors sera consomme le misterie de Deeu*, str. 283. taj tekst primijenili na I svjetski rat (1914-1918).

„Vrijeme kraja sadašnjeg svijeta počelo je 1914. godine. Ovo je i duhovni raj u koji Bog vodi svoje vjerne sluge od 1919. godine. Nepobitno je da je duhovni raj mira i sigurnosti uspostavljen na ovoj Zemlji od 1919. godine, prve godine posle rata” (*La Tour de garbe, Feb. 1975*). Međutim, svi znamo kakav „raj“ smo imali od 1919. Ako je ovakav raj, ostaje nam da se pitamo kakav bi onda bio pakao?

U knjizi *The Finished Mistery*, Raderford je na devet mjesta ponovio da je Hristos došao 1874. godine, kao i to da će mrtvi vaskrsnuti 1878. Kula stražara je učila ovo više od 50 godina, i kad su uvidjeli da se „proročki lanac“ nikako ne uklapa, ovo vjerovanje je odbačeno. Odbacili su i vjerovanje da su „duhovno mrtvi Izraelci vaskrsli 1918. godine u život na nebu sa Hristom.”

Prorekli su da će 1918. biti uništene sve crkve sa cijelim hrišćanstvom: „Godine 1918. kada

Bog uništi mnoštvo crkava i milione njenih članova... Godine 1918. kada će hrišćanstvo kao institucija pasti u pakao.” Da li se ovo ispunilo?

U nekim spisima oni priznaju važnost Božjeg zakona dok ga u drugima potpuno negiraju.

Najveća zbrka ipak ostaje sa godinama, jer razna učenja protivrječe jedna drugima, a nekad i autori sami sebi. Tako Raderford u raznim spisima projektuje vrijeme posletka na 1799, 1874, i 1914 godinu. Nije čudo što je njegov nasljednik Nor odbacio ove knjige.

e) Spisak neispunjenih „proročanstava“ Jehovinih svjedoka

§ 1874 – Hristov dolazak

§ 1878 – vaskrsenje (u kojem su oni navodno uzeli udijela ali su bili nevidljivi)

§ 1881 – završetak vremena milosti za neznabošce

§ 1914 – Armagedon (*Russell, C.T., The Time is At Hand, Watchtower Bible and Tract Society, Inc., 1907 p. 101*)

§ 1918 – uništenje svih hrišćanskih crkava (*Watchtower, May 1, 1942, p. 139*)

§ 1925 – vaskrsenje Avrama, Isaka i Jakova i drugih starozavjetnih patrijarha (*Watchtower, May 15, 1922; Sep. 1, 1922; Apr. 1, 1923; Millions Now Living Will Never Die, 1925, p. 110*)

§ 1938 – „Armagedon je suviše blizu da bi se stupalo u brak i imala djeca“ (*Face the Facts, 1938, pp. 46-50*)

§ 1941 – „Mjeseci nas dijele od Armagedona“ (*Watchtower, Sep. 15, 1941, p. 288*)

§ 1942 – „Armagedon je upravo pred nama“ (*Watchtower, May 1, 1942, p. 139*)

§ 1969 – „Ljudska egzistencija neće potrajati dovoljno dugo da mladi ostare; svjetski sistem će se okončati za nekoliko godina.“ (*Awake!, May 22, 1969, p. 15*)

§ 1975 – početak Hristove hiljadugodišnje vladavine (*The Approaching Peace of a Thousand Years (1969) (Watchtower publication); vidjeti takođe Awake!, Oct. 8, 1966, pp. 19-20; Watchtower, Oct. 15, 1966, pp. 628-631; May 1, 1967 p. 262; May 1, 1968, p. 271; Aug. 15, 1968, p. 494; Oct. 15, 1974, p. 635; May 1, 1975, p. 285.*)

§ Upućivanje na „kraj“ prije kraja XX vijeka (*Watchtower, Mar 1, 1984, pp. 18-19*)

„Ali prorok koji bi se usudio govoriti šta u moje ime što mu ja ne zapovijedim da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok da se pogubi. Ako li kažeš u srcu svom: Kako ćemo poznati riječ koje nije Gospod rekao? Šta bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa se ne zbude i ne navrši se, to je riječ koje nije rekao Gospod; nego je iz oholosti rekao onaj prorok, ne boj ga se.“
(5 Mojsijeva 18:20-22)

Istorija eshatološke doktrine i promjene stavova							
	Posledak vremena	Hristov povratak	Hristos kao car	Vaskrsenje 144.000	Sud religiji	Velika nevolja	
1879–1920	1799	1874	1878			1914, 1915, 1918, 1920	
1920–1925							1925
1925–1927			1914		1878	1878	za života generacije iz 1914
1927–1930					1918	1919	
1930–1933							
1933–1966	1914						
1966–1975						1975	
1975–1995						za života generacije iz 1914	
1995-2007						uskoro	
2008						neodređeno	

Izvor: http://en.wikipedia.org/wiki/Controversies_regarding_Jehovah's_Witnesses#cite_ref-41

f) Božansko Trojstvo

Jehovini svjedoci su veliki protivnici Trojstva i tvrde da ova dogma pripada paganskoj mitologiji i da je njen tvorac sam Sotona (*Que Dieu soit reconnu*, p. 111). Međutim, pošto za svoje vjerovanje ne mogu naći valjano biblijsko uporište, i sami traže potporu u islamu i judaizmu.

Istina je da nas Biblija uči da je jedan Bog (5 Mojsijeva 6:4). Ali ona nas isto tako uči da postoje Tri Lica Božanstva (vidi 1 Mojsijeva 1:1, 2, 26; 3:22; Matej 3:16, 17; 28:19).

Ü Da li je Hristos Bog?

Crkvena istorija otkriva da je aleksandrijski biskup Arije početkom IV vijeka počeo propovijedati protiv Hristovog Božanstva, a imao je velikog branitelja u caru Konstatinu koga je tri dana pred smrt krstio arijevski biskup.

U Svetom Pismu čitamo: „Jedan Duh, jedan Gospod, jedan Bog” (1 Korinćanima 12:4-6). „Jedan Duh, jedan Gospod... jedan Bog i Otac sviju” (Efescima 4:4-6). „Po providenju Boga Oca, Svetim Duhom... krvlju Isusa Hrista” (1 Petrova 1:2).

Jehovini svjedoci (kao nekad Arije) uče da je Hristos prvo stvorenje koje je Bog načinio i pri tom se pozivaju na tri biblijska teksta:

Priče 8:22-30. Oni tekst „Gospod me je imao u početku” prevode „Jehova me je proizveo (stvorio)” u svom iskarikiranom prevodu Svetog Pisma (New World Translation of the Holy Scriptures¹) koje nijedan stručnjak ne priznaje i čiji autori nijesu zvanično imenovani. Međutim, Biblija uči da je Isus bio Riječ koja je sve stvorila (Jovan 1:1, 14). Tekst u Miheju 5:2 koji se odnosi na Isusa kaže da su njegovi „izlasci od vječnih vremena.”

Kološanima 1:15,16: „Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen prije svake stvari.” Prvorodeni, međutim, ne znači prvo stvorenje kako tvrde Jehovini svjedoci. Šesnaesti stih objašnjava šta znači „prvorodeni”: „Jer kroz Njega bi sazdana sve što je na nebu i na zemlji. Sve se **kroz Njega** i za Njega sazda, **On je prije svega i sve je u Njemu.**” „Bez Njega (Hrista) nije ništa postalo što je postalo” (Jovan 1:3). Apostol Pavle objašnjava: „Jer je kroz Njega, od Njega i u Njemu sve” (Rimljanima 11:36).

Otkrivenje 3:14: „Tako govori Amin, Svjedok vjerni i istiniti, početak stvaranja Božjega.” Ovdje je upotrijebljena grčka riječ ARKE, što znači princip stvaranja. „Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji, Početak i Svršetak” (Otkrivenje 22:13). „Čekajući blažena nada,” piše apostol Pavle, „i javljanje slave velikoga Boga i Spasa našega Isusa Hrista” (Titu 2:13). Riječ **Jehošua** (Isus) znači Jahve je spas, a riječ **Emanuilo** (Isaija 7:14) znači Bog sa nama (Matej 1:23). Isaija Ga naziva „**Divni, Savjetnik, Bog Silni, Otac vječni, Knez mirni**” (Isaija 9:6). Jevreji su optuživali Isusa da se gradi jednak Bogu (Jovan 5:18). On nije demantovao tu tvrdnju, već je prihvatio i potvrdio: „Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljava, tako i Sin koje hoće oživljava... **da svi poštuju Sina kao Oca što poštuju.** Ko ne poštuje Sina, ne poštuje Oca koji Ga je poslao” (Jovan 5:21, 23).

U Jevrejima poslanici apostol Pavle daje tumačenje Psalma 45:6,7 gdje sam Bog potvrđuje Hristovo Božanstvo: „A Sinu: presto je tvoj Bože, vavijek vijeka, palica je pravde palica carstva tvojega... Toga radi pomaza Te **Bože Bog Tvoj**” (Jevrejima 1:8, 9).

Toma je, pošto se uvjerio u Isusovo vaskrsenje, izjavio: „Gospod moj i Bog moj” (Jovan 20:28). Da je pogriješio Spasitelj bi ga sigurno ispravio.

Govoreći o svom odnosu prema Ocu Isus je rekao: „Ja i Otac jedno smo” (Jovan 10:30).

Prema Planu spasenja Isus, Drugo Lice Božanstva, postaje Božji Sin. „Ti si Sin moj, Ja Te danas rodih” (Psalam 2:7). Jehovini svjedoci grčevito se drže izraza „ja te danas rodih.” Međutim, kad je anđeo javio Mariji vijest o Hristovom rođenju rekao je: „Duh Sveti doći će na tebe, i sila Njegova osjenice te; zato i ono što ćeš roditi biće sveto i nazvaće se Sin Božji” (Luka 11:3). Dakle,

¹ Detaljnije o „Novom svjetskom prevodu Svetog Pisma“ na http://www.jesus-is-savior.com/False%20Religions/Jehovah%20Witnesses/new_world_translation.htm

proročanstvo iz 2 psalma ispunilo se prilikom Hristova rođenja u Vitlejemu. Ovaj tekst ne kaže „biće” nego nazvaće se Sin Božji. Apostol Pavle isti tekst primjenjuje na Hristovo vaskrsenje: „I mi vam javljamo obećanje koje bi očevima našima, da je ovo Bog ispunio nama, djeci Njegovoj, podigavši Isusa, kao što je i napisano u drugom psalmu: Ti si moj Sin Ja te danas rodih” (*Djela 13:32, 33*).

Kad Biblija za Hrista kaže „jedinorodni” (monogenes, unikus), to u prevodu znači jedini te vrste, sam, jedinstven kao Bog i čovjek. On je i Sin čovječji zato što je na sebe uzeo ljudsku prirodu i ponio naše grijeh.

Ü Bog Sveti Duh

Jehovini svjedoci tvrde da je „Sveti Duh aktivna energija, a nikako osoba, Treće Lice Božanstva.” (*Assurez vous... p. 496*).

Već u izvještaju o stvaranju nalazimo ličnost Svetog Duha u aktivnoj ulozi: „I Duh Božji dizaše se nad vodom” (*1 Mojsijeva 1:2*). Isus je naredio svojim učenicima: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca, Sina i Svetoga Duha!” Kako neko može biti kršten u ime Svetog Duha ako On nije ličnost?

„Darovi su različiti ali Duh je jedan,” piše apostol Pavle, a zatim slijede darovi koje Sveti Duh daje: „A ovo čini jedan te isti Duh razdjeljujući po svojoj vlasti, svakome kako hoće” (*1 Korinćanima 12:5,11*). Kako bi bezlična energija mogla imati svoju volju i donositi odluke?

Sveti Duh ima službu utješitelja i Bog Ga šalje: „A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu, jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje i javiće vam što će biti unaprijed” (*Jovan 16:13*). „Duh ispituje i dubine Božje” (*1 Korinćanima 2:10*). To znači da od Njega ništa nije skriveno, da je sveznajući, a to je osobina Boga. „Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božjega” (stih 11).

Sveti Duh je vidljivo, u tjelesnom obliku, sišao na Hrista prilikom Njegovog krštenja na Jordanu (*Luka 3:22*). Tom prilikom sva Tri Lica Božanstva bila su na djelu.

U slučaju Ananije i Sapphira, Petar je rekao: „Zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu Svetome... Ljudima nijesi slagao nego Bogu” (*Djela 5:3,4*). Malo kasnije obratio se Sapphiri: „Zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjega?”

Hula na Svetog Duha je neoprostivi grijeh (vidi *Matej 12:31*).

Dakle, iz Svetog Pisma je kristalno jasno da je Sveti Duh ličnost.

g) Da li je Božji zakon ukinut?

Jehovini svjedoci nemaju pouzdan stav po ovom pitanju – jednom kažu da je ukinut, a drugi put da nije. „Stari zavjet (ugovor) zakona... je ukinut. To je dokaz da su i Deset zapovijesti takođe poništene” (*Que Dieu... p. 192*). Oni ovdje miješaju dva pojma: Stari zavjet (savez između Boga i izraelskog naroda) i Deset Božjih zapovijesti. Po tom ugovoru izraelski narod je obećao da će vjerno služiti Bogu (vidi *5 Mojsijeva 26:17,18*), ali je prekršio dato obećanje (vidi *Jeremija 31:31*). Dakle Gospod nije promijenio ili ukinuo svoj Zakon, koji je bio predmet Saveza, već su ljudi pogazili svoj dio zavjeta. Stoga je Bog obećao Novi zavjet gdje se isti Zakon upisuje u ljudskim srcima (vidi *Jeremija 8:1*).

Osim toga, Jehovini svjedoci sve Božje starozavjetne uredbe podrazumijevaju pod jednim Zakonom, što nije tačno. U *5 Mojsijevoj 6:11* čitamo: „A ovo su **zapovijesti, i uredbe, i zakoni**, koje Gospod vaš zapovijedi da vas učim da ih tvorite.” Samo u ovom stihu imamo tri vrste zakona.

Dakle, u Starom Zavjetu postoji pet grupa zakona:

1. *Moralni zakon* (Deset zapovijesti) koji je Bog izgovorio svojim glasom i naredio da se čuva u Kovčegu zavjeta (*5 Mojsijeva 4:12; 10:1-5*), koji će biti mjerilo na Božjem sudu (*Jakov 2:12*), i koji je vječan i savršen (*Matej 5:17; Psalam 11:7; 9:7*)
2. *Obredni zakoni* – zbirka propisa i uredbi koje su određivale način službe u starozavjetnoj

svetinji kao i odgovornosti vjernika. Takođe su bili propisani i godišnji praznici i način njihovog praznovanja.

Kad govore o Božjem zakonu, Jehovini svjedoci obično citiraju dva teksta:

Kološanima 2:14-16: „Izbrisavši pismo **uredbe**, koja bješe protiv nas, i to uzevši sa srijede prikova ga na krstu... Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote.” Međutim, ovdje je riječ o uredbama obrednog ili ceremonijalnog zakona koje su našle svoje ispunjenje u Hristu i prestale važiti. To nam otkriva 17 stih: „Koje je sve bilo sjen od onoga što šćaše da dođe, i tijelo je Hristovo.” Prvi i posljednji dan godišnjih praznika (Pasha, Praznik prijesnih hljebova, Praznik sjenica, Dan očišćenja i drugi) praznovani su kao i Subota, dan sedmičnog odmora, i to su subote koje Pavle ovdje pominje (vidi 3 Mojsijeva 23).

Efescima 2:15, 16: „Zakon zapovijesti naukama ukinuvši; da iz oboga načini sobom jednoga novog čovjeka, čineći mir; i da pomiri sa Bogom oboje u jednom tijelu krstom, ubivši neprijateljstvo na njemu.” Ovdje je riječ o istome kao u prethodnom stihu.

3. *Građanski zakoni* - pošto je jevrejski narod imao državu, preko Mojsija dobio je i građanske zakone (vidi 2 Mojsijeva 21).
4. *Zdravstveni zakoni*, kao na primjer zakon o čistoj i nečistoj hrani (3 Mojsijeva 11:1-23) čiji zdravstveni i higijenski propisi važe i danas, izuzev obrednog čišćenja koje je prestalo sa obrednim zakonom.
5. *Uredbe i pravila*.

Jehovini svjedoci tvrde da Deset zapovijesti nijesu postojale prije Sinaja, ali Sveto Pismo otkriva da je ovaj Zakon vječan kao i sam Bog pošto predstavlja odraz Njegovog karaktera apsolutne ljubavi i pravde. „Jer Ja Gospod ne mijenjam se” (*Malahija 3:6*). Zakon je postojao i prije pada u grijeh jer kako bi Adam i Eva mogli sagriješiti ako nema Zakona? Na osnovu čega bi Kain nakon ubistva svog brata Avelja mogao kazati: „Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti” (*1 Mojsijeva 4:13*)? Za pretpotopni svijet Sveto Pismo kaže: „A zemlja se pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja **bezakonja**” (*1 Mojsijeva 6:11*). U 1 Jovanovoj 3:4 čitamo: „Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini, i **grijeh je bezakonje**.” Dakle prestup Božjeg zakona bio je i ostaće grijeh za sve ljude i sva vremena.

Kako je patrijarh Jakov mogao reći svome domu: „Bacite tuđe bogove što su u vas i očistite se i preobucite se” (*1 Mojsijeva 35:2*) ako nije znao za Zakon čija prva zapovijest kaže: „Nemoj imati drugih bogova uza me” a druga da zabranjuje idolopoklonstvo?

Gospod je za Avraama rekao: „Jer znam da će zapovijediti sinovima svojim u domu svojem nakon sebe da se drže puteva Gospodnjih i da čine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu što je obećao” (*1 Mojsijeva 18:19*). Drugom prilikom Bog obećava Avramu veliko potomstvo i obriče blagoslov svim narodima na zemlji kroz njega. Zašto? „Zato što je Avram slušao glas moj i čuvao naredbu moju, **zapovijesti moje, pravila moja i zakone moje**” (*1 Mojsijeva 26:4, 5*).

„Tako je dakle Zakon svet i zapovijest sveta, pravedna i dobra” (*Rimljanima 7:12*).

„Djela su ruku Njegovih istina i pravda, vjerne su sve zapovijesti Njegove; tvrde su za vavijek vjekova, osnovane na istini i pravdi” (*Psalam 111:7, 8*).

„Zakon je Gospodnji savršen, krijepi dušu...” (*Psalam 19:7*).

„Jer ovo je ljubav Božja **da zapovijesti Njegove držimo**, i zapovijesti Njegove nijesu teške” (*1 Jovanova 5:3*).

„Koји govori poznajem Ga, a zapovijesti Njegove ne drži, **laža je i u njemu istine nema**. A koji drži riječ Njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena, po tom poznajemo da smo u Njemu” (*1 Jovanova 2:4,5*).

„Ovdje je trpljenje svetih, koji **drže zapovijesti Božje** i vjeru Isusovu” (*Otkrivenje 14:12*).

„Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, **jer se ne pokorova zakonu Božjem niti može**” (*Rimljanima 8:7*).

„Zakon i svjedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, to je zato što nema svjetlosti u njima” (*Isaija 8:20*). Ali Sotona je veliki falsifikator i preko svojih apostola širi lažnu svjetlost. „I nije čudo jer se sam sotona pretvara u anđela svijetla. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove *pretvaraju* kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovim” (*2 Korinćanima 11:13-15*). Ponekad se i bižuterija učini kao zlato, ali Gospod kaže: „Izmjeren si na mjerila, i našao si se lak” (*Danilo 5:27*).

„Glavno je svemu što si čuo, Boga se boj i **zapovijesti Njegove drži**, jer to je sve čovjeku. Jer će svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla” (*Propovjednik 12:13, 14*).

Mi se ne spasavamo držanjem Zakona, jer spasenje je Božji dar (vidi *Rimljanima 3:28; Galatima 2:16*), ali poslušnost Zakonu je naš odgovor na primljeni dar Božje milosti.

„Po rodovima njihovim poznaćete ih”, rekao je Isus (*Matej 7:16*).

Tako Jehovini svjedoci (kao na žalost i mnogi drugi koji sebe nazivaju hrišćanima) ne svetkuju ni Dan Gospodnji, sedmi dan Subotu, koja je ustanovljena još u Edemu (vidi 1 Mojsijeva 2:1-3), koju su svetkovali patrijarsi, sam Isus i njegovi apostoli kao i mnogi vjerni hrišćani posle njih u svim vjekovima. A kako bi je i svetkovali kad je za njih svaki dan sedmice stvaranja trajao 7000 godina, iako u Svetom Pismu jasno stoji „i bi večer i bi jutro” za svaki dan stvaranja.

h) Hristovo raspeće, vaskrsenje i Drugi dolazak

Kao i obično i ovdje Jehovisti daju različita tumačenja. Oni kažu da Hristos nije u stvari bio razapet na krstu nego na kocu pozivajući se na grčku riječ „stauros” što, po njima, znači kolac. Ali rečnik ovu riječ definiše kao “ogradu od kolja” (ne jedan kolac), „stub sa jednom prečagom” ili „krst.” Biblija i istorija nedvosmisleno potvrđuju da je Isus razapet na krstu (*Jovan 19:17, 19, 25, 31; Matej 27:31, 32*).

„Isus je vaskrsao kao duhovno, nevidljivo biće” (*Que Dieu... p. 42*), pišu Jehovini svjedoci. „Tijelo u kome je Isus mučen nije ono u kome je ustao iz groba” (*La veritie... p. 243*). Da bi to dokazali pozivaju se na tekst iz 1 Petrove 3:18 gdje piše: „Ubijen, istina, bješe tijelom, no oživlje duhom.” Ovaj tekst ne kaže da je Isus ustao u potpuno novom tijelu, a još manje bez tijela, već da je ustao iz groba pomoću Svetog Duha. Apostol Pavle to pojašnjava u *Rimljanima 8:11*: „A ako živi u vama Duh Onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih, oživjeće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojim, koji živi u vama.” Hristovo tijelo koje je položeno u grob bilo je preobraženo, obučeno u besmrtnost i neraspadljivost (vidi *1 Korinćanima 15:42-54*).

„Hristovo ljudsko tijelo uzeto je iz groba natprirodnim putem. Da li se ono pretvorilo u gas ili se još uvijek negdje čuva, to niko ne zna” (*Etude des Ecritures, Vol. 2, p. 129*). „Možda ga (Hristovo tijelo) je Bog negdje konzervirao da bi ga pokazao ljudima za vrijeme milenijuma” (*Raderford, La harpe de Dieu, p. 151*). Do kakvih sve maštarija i nebuloza neće doći ljudski um kad se odvoji od onog jasnog „ovako govori Gospod!” Tako je prema ovom učenju Bog izgleda morao da obmane Isusove učenike i pokaže im lažnog Gospoda koji je čak sa njima jeo i med (vidi *Luka 24:42,43*). Međutim, Biblija izvještava da su vaskrslog Hrista vidjeli mnogi, počev od Njegovih najbližih sledbenika do „više od petsto braće” (*1 Korinćanima 15:6*). Apostol Petar u *Djelima 10:41* izjavljuje: „Koji s Njim jedosmo i pismo po vaskrsenju Njegovu iz mrtvih.”

Sam Gospod razbio je svaku sumnju po ovom pitanju: „Isus stade među njima i reče im: mir vam. A oni se uplašise, i poplašeni budući mišljahu da vide duha. I reče im: šta se plašite? I zašto takve misli ulaze u srca vaša? **Vidite ruke moje i noge moje. Ja sam glavom. Opipajte me i vidite, jer duh tijela i kostiju nema, kao što vidite da ja imam. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge**” (*Luka 24:36-40*). Može li biti jasnije od ovoga?

Da bi opravdali svoje učenje o nevidljivom Hristovom dolasku, Jehovini svjedoci tvrde da ni

Njegovo uznesenje na nebo nije bilo vidljivo za tjelesne oči i navode tekst iz Djela 1:9-11: „I ovo rekavši, vidješe oni gdje se podiže i odnese Ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za Njim gdje ide na nebo, gle, dva čovjeka stadoše pred njima u bijelim haljinama, koji i rekoše: ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će i doći kao što vidjeste da ide na nebo.” Ovdje ih sam tekst demantuje tako da je svaki komentar suvišan.

Matej 24:27: „I tada će se pokazati znak Sina čovječjega na nebu, i tada će proplakati sva plemena na zemlji, i **ugledaće** Sina čovječjega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.”

„Nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao On, **jer ćemo Ga vidjeti kao što jest**” (1 Jovanova 3:2, 3).

„I vidjeće Ga **svako oko**” (Otkrivenje 1:7).

Isus je rekao: „Ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude” (Matej 24:34). Jehovini svjedoci su vjerovali da generacija iz 1914. neće pomrijeti prije kraja ovog nepravednog svijeta (Revellez – Vous, 8, april 1969, p. 13). Prema njihovom računu jedna generacija traje 75 godina. Međutim, ni to nije tačno jer generacija ili naraštaj predstavlja sve ljude koji žive u isto vrijeme i istih su godina, i jedan vijek obično obuhvata tri generacije.

Šta je Isus želio da kaže svojim učenicima? Njihovo pitanje se odnosilo na razorenje hrama u Jerusalmu i kraj svijeta, tako da je Isus kombinovao svoj odgovor poštedjevši ih svih detalja jer ih ne bi mogli podnijeti. Osim toga, riječ „rod” se u Bibliji često odnosi na narod ili svijet (vidi Matej 11:16; 17:17).

Svako određivanje datuma Drugog Hristovog dolaska u suprotnosti je sa Svetim Pismom: „A o danu tome i času **niko ne zna**, ni anđeli nebeski, do **Otac moj sam**” (Matej 24:36). Stoga će on i biti iznenađenje za sve (vidi Matej 24:30, 42, 44; Otkrivenje 16:5).

Za Hristov dolazak u grčkom originalu stoji riječ „*parusija*” koja je u Novom zavjetu upotrijebljena 16 puta. Ona u Platonovoj filozofiji može značiti prisustvo kako pokušavaju dokazati Jehovini svjedoci, ali u hrišćanskoj teologiji označava „ponovni Hristov dolazak o strašnome sudu” (Vujaklija, Leksikon, str. 689). Ali to nije jedina riječ kojom se u Bibliji označava ovaj pojam. Grčka riječ „*erhomaia*” koja označava dolazak, nalazi se na oko 600 mjesta u Novom zavjetu (Matej 24:30, 42, 44). I grčka riječ „*epifania*” znači pojaviti se ili postati vidljiv (1 Timoteju 6:14; 2 Timoteju 1:10).

„**Stražite dakle jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš**” (Matej 24:42).

Zaključak

Zaista bi bilo pravo gubljenje vremena baviti se učenjima jedne ovakve organizacije da nema na hiljade iskrenih duša koje su indoktrinirane ovom naukom izopačenog jevanđelja „u laži čovječijoj putem prevare” (Efescima 4:14).

„Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje **drukčije** nego što vam javismo, proklet da bude!” (Galatima 1:8, 9).

Tako Jehovini svjedoci sa ljubaznim osmjesima i Biblijom u ruci potkopavaju same temelje Jevanđelja (Hristovo Božanstvo, Deset zapovijesti, Drugi dolazak) ukazujući na svoje udruženje kao jedino utočište i spas (po njima sve druge crkve su od đavola). Ali to su upravo odlike kulta ili sekte, o čemu svjedoče i brojni bivši članovi koji su napustili ovo društvo. Oni zabranjuju svom članstvu da preispituje doktrinu uprave ili proučava druge religije. Zašto ako imaju „istinu”? Zar istina ne može izdržati ni najmanju provjeru?

„Ali prorok koji bi se usudio govoriti šta u ime moje što mu ja ne zapovijedim da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takvi prorok da se pogubi. Ako li rečeš u srcu svojem: kako ću poznati riječ koju nije Gospod rekao? Što bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa se ne zbude i ne navršu se, to je riječ koju nije rekao Gospod; nego je **iz oholosti** rekao onaj prorok, ne boj ga se” (5

Mojsijeva 18:20-22). Kad bi sve iskrene duše u Kuli stražari proučile ove riječi, ne bi se plašile jehovističkog „Armagedona” ni lažnog proroka u svom upravnom tijelu.

Zaista je čudno kako neko može ostati lojalan ovoj organizaciji posle toliko iznevjerenih nada i očekivanja, da ne govorimo o njihovoj teologiji koja se sva koleba i trese kao trošan čamac na uzburkanom moru. Treba li čekati da se sav polupa o hridi pa onda tražiti spas?

„Vratite se, vratite se sa zlih putova svojih, jer zašto da mrete, dome Izrailjev?” (*Jezekilj 33:11*). Zar zarad grupe obmanjivača koji su i sami obmanuti i čiji korjeni su, kao što smo na početku vidjeli, duboko u okultizmu?

S.P.